

Οἱ Σκῶτοι συζητοῦσιν ἐξερχόμενοι τῆς ἐκκλησίας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου, ὡς παρ' ἡμῖν τοῖς Γάλλοις συζητεῖται ἡ ἀξία τοῦ παρασταθέντος δράματος κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου ἔξοδον. Καθ' ὁδὸν ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν σύντροφόν μου τὰς σκέψεις μου. Αὐτὸς μὲ παρητήρησε διὰ βλέμματός οἰκτίρμονος·

— Εἶνε φανερόν, φίλτατε κύριε, εἶπεν, ὅτι ἀνετράφητε εἰς θρησκείαν, ἡ ὁποία οὔτε ἀποδέχεται, οὔτε ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν. Ἐνεκα τούτου πιστεύετε πληρέστατα εἰς θεωρίας, τὰς ὁποίας μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκρούουσι καὶ τὰ παιδιὰ μας ἀκόμη. Ἐὰν ἡ φράσις τοῦ Σωτῆρος ἡδύνατο νὰ ἐρμηνευθῇ ὅπως σεῖς λέγετε, θὰ ἦτο ἀπλουστάτη ἀνοησία. Ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ πλοῦσιος εἶνε δυσκολώτερον τοῦ πτωχοῦ νὰ σωθῇ ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατον.

— Ἀλλά, ὑπέλαβον, κάμηλος εἶνε ἀδύνατον νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ὁπῆς βελόνης.

Ὁ φιλοξενῶν με ἐμειδίασε σαρκαστικώτερον ἢ τὸ πρῖν. Ἐνόησα ὅτι θὰ μὲ ἐκεραυνοβόλει διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του καὶ δὲν διεψεύσθην ἐν τῇ προσδοκίᾳ μου.

— Φαίνεσθε ἄνθρωπος νοήμων, εἶπε. Ἀκούσατε. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπῆρχε θύρα ὀνομαζομένη *Ραφίς*. Ἡ θύρα αὕτη, καίτοι ἦτο μία τῶν κυριωτέρων εἰσοδῶν τῆς πόλεως, ἦτο τόσο στενὴ, ὥστε δυσκόλως διήρχετο δι' αὐτῆς κάμηλος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λοιπὸν ἐννοεῖ...

— Φθάνει, φθάνει, εἶπον, ἐντελῶς ἡττημένος καὶ παραδίδων τὰ ὅπλα.

(Max O' Rell)

K.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πῶς καλλίτερον δυνάμεθα νὰ ἐκδικηθῶμεν τὴν μωρίαν καὶ τὸν φανατισμὸν ἢ διαφωτίζοντες αὐτούς;

Εὐδαίμων ὁ ζῶν διὰ τοὺς φίλους του! Δυστυχὴς ὁ ζῶν διὰ τὸ κοινόν!

Μόνον οἱ περιωρισμένους ἔχοντες σχέσεις γινώσκουσι νὰ ἀγαπῶσιν.

Ἐὰν δύο μόνον ἄνθρωποι εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς γῆς, πῶς θὰ ἔζων; Θὰ ἐβοήθουν ἀλλήλους, θὰ ἐβλάπτοντο ἀμοιβαίως, θὰ ἐθωπεύοντο, θὰ ὑβρίζοντο, θὰ ἐδέρνοντο, θὰ συνδιηλλάσσοντο, συνελόντι εἰπεῖν, ὁ εἰς δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ζήσει οὔτε ἄνευ οὔτε μετὰ τοῦ ἄλλου.

(Ἐκ τῶν τοῦ Βολταίρου).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' αὐτὰς πολλὰς λόγος ἐγένετο ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι περὶ τῆς Παγκοσμίου Ἰσραηλτικῆς Ἀδελφότητος, ἔνεκα τῆς ἀγγελθείσης ἐξ ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δωρεᾶς τοῦ βασινοῦ Χίρς, ἥτις ὁμῶς κατόπιν διεψεύσθη. Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Παγκόσμιος Ἰσραηλτικὴ Ἐνωσις» ἰδρύθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1869 ἀδελφότης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε νὰ ἐργάζεται πανταχοῦ ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως καὶ τῆς ἡθικῆς προόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ παρέχῃ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν πάσχοντας. Ἡ Ἐνωσις διοικεῖται ὑπὸ κομιτάτου ἐδρεύοντος ἐν Παρισίοις, οὕτως ἐπίτιμος πρόεδρος τυγχάνει ὁ ἐν Γαλλίᾳ ἀρχιερραβίνος σεβ. Λ. Ἰσιδώρος καὶ σύγκειται ἐξ 60 μελῶν, ὧν τὸ τρίτον ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν τριετίαν, ἀριθμεῖ δὲ εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου 32,000 ἐταίρους. Ἀφ' ἧς συνέστη ἡ Ἐνωσις ἱδρυσε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ διατηρεῖ 32 ἀνώτερα ἑκπαιδευτικὰ καθιδρύματα ἀρρένων καὶ 17 θηλέων εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, Βουλγαρίας, Ἀφρικῆς, Συρίας, Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας. Ἐκ τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα, ὧν ἱκανοὶ εἶνε ἐτερόδοξοι, πολλοὶ τρέφονται καὶ ἐνδύονται δαπάναις τῆς Ἐνώσεως. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἅτινα κατὰ τὸ 1886 ἠρίθμουν 9,225 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ 238 καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, ἡ Ἐνωσις ἱδρυσε καὶ 15 σχολεῖα τεχνῶν εἰς διαφόρους πόλεις, ἔνθα διδάσκονται διαφόρους βιοποριστικὰς τέχνας 398 μαθηταί, προσέτι δὲ καὶ 9 ἐργοστάσια θηλέων κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς, ἐν οἷς φοιτῶσιν 120 μαθήτριαι.

Εἰς τὴν ἐν τῷ Βατικανῷ ἐγκαινισθεῖσαν ἔκθεσιν τῶν δώρων, τῶν ἀποσταλέντων τῷ Πάπᾳ ἐπὶ τῷ ἱωβιλαίῳ αὐτοῦ, πολυπληθὴς ἰδίᾳ εἶνε ἡ συλλογὴ τῶν... ἐμβάδων. Ἐὰν πιστεύσωμεν τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, δῶδε καὶ κισχίλια ζεύγη ἐμβάδων ἀπεστάλησαν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ Ποντίφηκα. Περίεργος εἶνε καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ἀποσταλέντων παντοειδῶν οἶνων. Ὁ παρισινὸς (Χρόνος) σημειοῖ σχετικῶς πρὸς τὴν θαυσιλὴν ταύτην ἀποστολὴν οἶνων τὰ ἐπόμενα: «Ἡ εὐκαιρία τῆς τοῦ Βατικανοῦ ἐκθέσεως ἐπόμενον ἦν ὅτι ἤθελεν ἐλκύσει ἀπειρίαν ἐμπόρων, ὧν τὸ ἐμπόριον ἐλαχίστην ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ θεῖον. Οὕτω πολλοὶ οἰνέμποροι σκεφθέντες τὸν κατὰ τὴν λειτουργίαν χρησιμεύοντα οἶνον, ἔπεμψαν φιάλας διαφόρων οἶνων (καὶ καμπανίτην ἀκόμη!). Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς μετὰ τῶν ἀποσταλέντων δώρων ὑπάρχουσι καὶ ἀντικείμενα, ἅτινα δυσκόλως δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν ἀτομικῶς εἰς τὸν Πάπαν, ὡς παραδείγματος χάριν αἱ καμπανίθεις βρεφικαὶ ἐνδυμασίαι.»

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀγαθοπούλου.

Ἡ γειτόνισσα ἐρωτᾷ τὴν σύζυγον αὐτοῦ:

— Μὲ λάδι μαγειρεύετε ἢ μὲ βούτυρον;

— Ὅχι, ἀπαντᾷ ἡ Κυρία Ἀγαθοπούλου, μὲ κάρβουνα!